

Posudek vedoucího diplomové práce Ing. Moniky Klucové „Principy dědického práva v českých zemích do jeho kodifikace v roce 1811“, 62 str. vlastní text, seznam použitých zdrojů 3 str.

Po poměrně rozsáhlé úvodní a spíše rámcově pojaté části, počíná zpracování vlastní problematiky od str. 29. Část na str. 19-23 lze chápat jako přehled chronologického vývoje pramenů dědického práva normativní povahy v zemském a městském právu. Děje se to ovšem jen na základě údajů z literatury a případný zájem čtenáře o to, kde by uváděné předpisy mohli nalézt uspokojen nijak není, o přesnějším vymezení pravidel dědického práva v nich se vyskytujících nemluvě.

Značná míra zobecnění v této partii vyvolala některé nepřesnosti. Za „příslušníky církví“ (str. 23) autorka zřejmě považovala jen kleriky, resp. duchovní, nikoli laiky, navíc použité množné číslo „církví“ lze zpochybnit, když do třetiny 15. stol. a od r. 1627 jiné než katolické církve právně není. O bezpodílovém spoluvlastnictví (str. 26) nelze hovořit jako o institutu dnešním, protože již několik let neodpovídá skutečnosti. K inauguračním diplomům Jana Lucemburského se přistupuje několikrát jako k nepochybně platným předpisům (např. také na str. 32), avšak s jistotou to říci nemůžeme.

Zajímavější se práce stává od str. 30, kde se v textu začíná výrazněji uplatňovat individuální vklad diplomantky. Např. v kapitole o šlechtických testamentech (str. 37-40). V kapitole o principech dědického práva pozemkově vrchnostenského chybí z doby předhusitské alespoň připomenutí diskuse o selských odúmrtích, např. v známém traktátu Kuneše z Třebovle, ale ve spisech i dalších autorů, včetně M. J. Husa.

Na str. 48 se v závislosti na starší literatuře, místo dnes obvyklého termínu nevolnictví, používá pojmu „osobní poddanství“. Jinak lze ovšem ocenit, že partie o dědickém právu sedláků je zpracována podrobně, protože se obvykle na tento úsek dědického práva zapomíná.

Rozsáhlá úprava institutů dědického práva v o.z.o. musela zůstat s ohledem na časovou tíseň autorky jen načrtnuta. Jejich podrobnějšímu zvládnutí by se diplomantka ráda věnovala v následujícím kvalifikačním spisu.

Jsem toho názoru, že posuzovaná práce věcně i formálně splňuje nároky kladené na práce diplomové, a proto se může stát předmětem obhajoby.

V Praze dne 18.11.2013

Doc. JUDr. Vladimír Kindl